

The English version of this Decision immediately follows

המרכז הבינתחומי הרצליה

ד' בניסן תשפ"א
17 במרץ 2021

תיק משמעת מס' 03/2021
בעניין סטודנט פלוני - (להלן: **הסטודנט**)

החלטה

א. מבוא

1. הנילון לומד לקראת תואר ראשון במרכז הבינתחומי הרצליה (להלן: "**הסטודנט**"). הסטודנט הואשם **בקובלנה משמעתית**, המתאייחסות לבחינה (מועד ב') בקורס אלמוני, שנלמד בסמסטר א' בשנת תש"ף (להלן: "**הקורס**" ו/או "**הבחינה**"). להבהיר, מדובר בבחינה בחומר פתוח שהוכן מראש, כך שאסור לעשות שימוש במחשב פתוח בעת הבחינה.
2. הקובלנה מתבססת על **תלונה** של מרצה פלונית (להלן: "**המרצה**"), לגבי הונאה בבחינה ו/או בהפרה של הוראות המתייחסות לאותה בחינה בקורס בהנחיית המרצה המלומדת.
3. לפיכך הסטודנט הואשם בהפרת **סעיפים 2(3) ו/או 2(6) לתקנון המשמעת של המרכז הבינתחומי** (להלן: "**תקנון המשמעת**").
4. בדיון שנערך בפניי בעניינו של הסטודנט ביום שני, ה-18.1.2021 (בשעה 8:45), בהיוועדות חזותית בשל משבר הקורונה (בהסכמת הכול), נכחו הקובלת הנכבדה, **גב' אורלי שקד**; רכזת ועדת המשמעת ורושמת הפרוטוקול, **גב' אורית לייזר**; **המרצה** הנכבדה - המתלוננת; **והסטודנט** עצמו, שיוצג על-ידי הנציגה המלומדת, **גב' ספיר חיימוף**.
5. יוסבר כי מדובר בתיק מורכב, הכולל לא מעט טענות וחומרים כתובים, ולכן נדרש יותר זמן ללמוד אותו ולכתוב אותו. בנוסף לאור המורכבות האמורה מצאתי לנכון במסגרת החלטתי לעשות שימוש אף בהערות שוליים שלא כמקובל ברוב ההחלטות.

ב. שאלת האשמה

6. **אשר לקובלנה**, תחילה נשמעה **המרצה המלומדת**, שהציגה בפנינו את המבחן של הסטודנט, אחד המבחנים הראשונים שבוצעו בזום, והסבירה כי קיימות מספר **אינדיקציות המלמדות, לדעתה, על העתקה בבחינה**, אינדיקציות עליהן עמדה הן בתלונתה המפורטת בכתב והן לפנינו בעל-פה (ראו בהקשר זה דברי בעמ' 7 לפרוטוקול). **להלן שלוש האינדיקציות: האינדיקציה הראשונה**, הייתה החשד שהתעורר אצל המרצה בעקבות העובדה שסטודנט שלא היה פעיל בקורס ולא הגיש שום מטלת בית, ואף לא ניגש לבוחן האמצע, מקבל ציון 73,

שהינו ציון מעל הממוצע (לעניין הממוצע ראו עמ' 10 לפרוטוקול)¹. הדבר גרם למרצה לרצות מאוד לעיין בקובץ הבחינה הכתובה של אותו סטודנט. ואכן, **האינדיקציה השנייה** הייתה הבחינה עצמה, המדברת בעדה ומלמדת על עשייה אסורה ופסולה מצד הסטודנט, בבחינת העתקה, כך המרצה. לטענתה, הסטודנט עשה שימוש במושגים שגויים שלא הוזכרו כלל בקורס (כך למשל המושג "כיוור") ולא הייתה שום סיבה לעשות בהם שימוש². לדעת המרצה, כל סטודנט שנחשף באופן מינימאלי לחומרי הקורס, בוודאי סטודנט שציון בחינתו 73, חייב היה להכיר את אותם המושגים³. עוד לטענת המרצה, **פתרון הבחינה אינו אחיד באיכות התשובות** - הפתרונות. החשד, שהתחזק בעקבות בחינה מדוקדקת של הבחינה, הביא את המרצה לקיים **שיחה טלפונית מתבקשת** עם הסטודנט, אפשרות שנקבעה מראש בהנחיות לכלל הנבחנים בבינתחומי (ראו סעיף 6 להצהרת סטודנט המתלווה לכל בחינה ובחינה). לציין, השיחה התקיימה כשבועיים לאחר הבחינה. זוהי **האינדיקציה השלישית**. בשיחה שקיימה המרצה הנכבדה עם הסטודנט, שנועדה להתרשם מידיעותיו של הסטודנט ולאפשר לו להתעמת עם החשדות נגדו ולהפריך אותם הסטודנט לא צלח, למרבה הצער⁴. עד כאן המרצה הנכבדה ומכאן **הסטודנט ובאת-כוחו המלומדת**, אשר עומדים על כך שלא מדובר בכל מעשה פסול מצד הסטודנט. תחילתה של ההכחשה העקבית בתגובתו הכתובה של הסטודנט לכתב החשדות נגדו⁵. להדגיש, התגובה מתמקדת כולה באותה שיחת בירור. המשכה של ההכחשה במהלך הדיון מתחילתו, כשהסטודנט עומד על כך שלא העתיק (ראו עמ' 1 לפרוטוקול), במהלך הדיון (ראו עמ' 5-9 לפרוטוקול) ועד לסוף הדיון, כשב"כ הסטודנט מדגישה בפנינו כי סטודנט שאינו בטוח בחפותו כלל לא ירצה בדיון משמעותי אלא ירצה בהסדר טיעון (ראו עמ' 11 לפרוטוקול)⁶. סופה של ההכחשה במסמך מפורט, בהיר ומלומד, המפנה לשבעה נספחים ואליו אתייחס בקצרה מיד, שכן אבקש להקדים ולהדגיש כי במהלך הדיון הצעתי לסטודנט לנסות ולהשיב על שאלות המרצה הנכבדה כאן ועכשיו, שכן לטענתו שלו, הוא לא עשה זאת דיו במהלך שיחת הבירור הטלפונית, ש"הייתה שיחה לא נעימה" (עמ' 4 ועמ' 6 לפרוטוקול). **לצערי, הסטודנט העדיף שלא להיענות להצעתי וסיבותיו עמו** (עמ' 5 לפרוטוקול) וגם לכך אתייחס בקצרה מיד. עד כאן לדיון בפני ולעמדות הצדדים בעל-פה ובכתב טרם הדיון.

¹ בלשון המרצה בדיון: "היה לי מוזר, גם לא הגיש שיעורי בית גם לא נכה וגם הצליח כל כך בבחינה" (ראו עמ' 3 לפרוטוקול). ייאמר כבר כאן ועכשיו כי לטענת הסטודנט, הוא לא הגיש את התרגילים כי הוא כבר עשה את הקורס, בלשון: "הייתי זכאי למועד מיוחד ולכן לא הייתי צריך להגיש" (ראו עמ' 3 לפרוטוקול). עמדותי היא כי שאלת האינדיקציה הראשונית, אינה משמעותית לשאלת האשמה לאור המשך הדברים (האינדיקציה השנייה והשלישית והדיון בפני). בכל מקרה, הריני להפנות לסעיף 28 לתקנון הלימודים שבהערת שוליים 7.

² בתלונתה הסבירה המרצה הנכבדה כי נתקלה פעמיים בשאלה 1.2 במושג "כיוור", שהסטודנט השתמש בו כדי לתאר את אחד מצמתי הגרף. "מדובר במושג שמעולם לא הוגדר בקורס, ואין שום סיבה סבירה להשתמש בו. אין דבר כזה. המושג המתאים שאליו הסטודנט התכוון הוא "בור" - אחד המושגים הבסיסיים והמרכזיים בקורס"; לציין כבר כאן ועכשיו, ב"כ הסטודנט המלומדת ניסתה להסביר כי "לגבי המושג כוור, הוא למד מחומרים מחו"ל הוא תרגם... כשאתה לומד מחומרים מחו"ל ל"שהשפה שם לא אותה שפה, התרגום שעשינו לא נכון. גם אם לקח מחומר פתוח זה לא אומר שהעתיק, היה מותר להשתמש בחומר פתוח" (ראו עמ' 4 לפרוטוקול); והסטודנט בעצמו: "השתמשתי בהמון חומרים ובאמת חלק מהדברים תרגמתי אותם..." (ראו עמ' 5 לפרוטוקול); כן ראו דברי הסטודנט בתשובה לשאלתי הספציפית לעניין המילה "כיוור" (בעמ' 9 לפרוטוקול) וכן דברי הסטודנט בתגובתו הראשונה לחשד: "כשהתכוונתי למבחן נעזרתי הרבה בסיכומים ותרגולים ממוסדות אקדמיים אחרים ומכיוון שהמבחן היה עם חומר פתוח, השתמשתי בחומרים אלה גם במהלך המבחן". אומר מיד כי אין שום פסול בשימוש באותם חומרים. יחד עם זאת, עמדת המרצה שהסטודנט היה אמור להכיר את המושגים ולתרגמם כדבעי, מקובלת עלי לחלוטין. עמדת ההגנה בהקשר זה לדעתי, אינה מחזיקה מים.

³ כאמור בהערת שוליים 2, עמדה זו מקובלת עלי ב-100%.

⁴ בלשון המרצה בדיון: "השיחה רק חיזקה את החשדות. הוא לא ידע להסביר את התשובה שלו, אפילו לא בצורה הבסיסית ביותר. זה כמו שלא ידע כמה זה 1+1. מי שפותר מבחן בצורה כל כך מושלמת חייב לדעת את הפתרון, הוא לא ידע אפילו מה המשמעות של הדברים שכתב..." (ראו עמ' 2 לפרוטוקול).

⁵ בלשון, במכתב התגובה הראשון שלו לחשד: "לאור דבריי במכתב זה, חשוב לי שהוועדה תבין כי לא רימתי במהלך הבחינה הביתית בקורס..."

⁶ יודגש כי במהלך הדיון הבהרתי לב"כ הסטודנט כי אני מסכים עם הטענה (ראו עמ' 11 לפרוטוקול). מה גם שכלל לא ברור לי על מה נסמכת הטענה.

7. לאחר הדיון אפשרתי לסטודנט ולבאת-כוחו המלומדת, גבי ספיר חיימון, **השלמת טיעון בכתב**. במסגרת זו הגישו השניים, כאמור, **מסמך מפורט, בהיר ומלומד, המפנה לשבעה נספחים**. במסמך זה חזרו השניים על עמדתם העקבית כי הסטודנט **עומד על חפותו המלאה**. בסיום המסמך הציג הסטודנט **נסיבות אישיות המיוחדות לו**, הידועות לצדדים ולי, ואשר אבקש שלא לפרטן על-מנת שלא לפגוע בצנעת הפרט ולמען שמירת האנונימיות של ההליך המשמעותי, לאורן של אותן נסיבות ביקש הסטודנט את התחשבותי במתן העונש.

8. אותו מסמך מפורט פותח בכך ש"בועדת המשמעת שהתקיימה ביום 18.1.2021, היה נראה כי לא הצלחנו, המייצגת מטעם אגודת הסטודנטים ואני, ... לשכנע בנימוקינו באשר לטענות העיקריות שהועלו נגדי - והן: ציון סופי גבוה מהמצופה לסטודנט שלא לקח חלק פעיל במהלך הסמסטר; השקעה יתרה בשאלות מסוימות במבחן; חוסר שיתוף פעולה עם המרצה לגבי מענה בעל פה על שאלות מהמבחן." ולכן מבקש הסטודנט להעלות את טיעוניו על הכתב ולגבות אותם בראיות, שבנספחים 1 - 7, והכול על מנת להבהיר את עמדתו בדבר חפותו. אומר כבר כאן ועכשיו, כי קראתי היטב את הדברים ועיינתי בכל הראיות שבנספחים ולא מצאתי שום טיעון ואף לא בדל של ראיה המייצרים ספק סביר באשמת הסטודנט, שנלמדת אף מאותן ראיות חלקיות שנסקרו על ידו בפתיחת דבריו שלו במסמך המפורט הנ"ל⁷.

9. הקשבתי לדברים בקשב רב, קראתי את כל החומרים שבתיק שוב ושוב, לפני הדיון ולאחריו (כולל, כאמור, תגובת הסטודנט והנציגה מטעמו בהמשך לדיון, במסגרת השלמת טיעון בכתב), עיינתי היטב בכל הראיות שהוגשו מטעם הצדדים בתיק ושאלתי את הצדדים שאלות שונות. לבסוף, הגעתי למסקנה כי **התלונה בדבר הונאה בבחינה הוכחה ברמת ההוכחה המתבקשת בתיק משמעותי, המתייחס לאישום חמור של הונאה בבחינה**. דהיינו, **תלונה זו הוכחה מעבר לכל ספק סביר**. להלן אפרט בקצרה את שהביאוני למסקנה זו (וזאת, בהמשך ישיר לדברים עד כה, אלה שבגוף הטקסט ואלה שבהערות השוליים).

10. אין כל ספק, כי **הבחינה של הסטודנט בקורס, בייחוד בשים לב לעובדת היותו סטודנט לא פעיל**, כאמור, בפסקה 5 לעיל, מקימה **חשד סביר**, המדבר בעד עצמו, בדבר עשייה פסולה מצד הסטודנט. החשד הוסבר על-ידי המרצה המלומדת, הן בכתב והן בעל-פה, והדברים שכנעו אותי, מה גם שניסיונות ב"כ הסטודנט והסטודנט בעצמו לאתגר את הדברים בעל-פה ובכתב לא צלחו (ראו עמ' 3-5 לפרוטוקול וכן הכתוב במסמך השלמת הטיעון). החשד הסביר הצדיק ב-100% קיום **שיחת בירור טלפונית**, שהינה מן הסתם אף פעם לא נעימה, לא לסטודנט ואף לא למרצה, אך היא מתבקשת ומתחייבת. ואכן, בהמשך ישיר לכך, פרטה המרצה, שוב בכתב ובעל-פה, את שהתרחש בשיחת הבירור הטלפוני, אשר לדעתה, רק חיזקה ואימתה את החשדות, שכן הסטודנט לא ידע כלל להסביר את הדברים שכתב (ראו עמ' 2 לפרוטוקול)⁸. גם כאן ניסיונות הסטודנט ובאת-כוחו, לאתגר

⁷ אבקש לציין כי המסמך כולל שישה עניינים המתייחסים ל"דיון המהותי", בלשון המסמך (שאלת האשמה) ובסופו שלוש פסקאות לעניין **שאלת העונש**. העניין הראשון המובא במסמך זה מתייחס לטענת הסטודנט, כי היה זכאי למועד מיוחד, כאשר הוא מפנה לנספח א' שהינו צילום של סעיף 28 לתקנון הלימודים. עיון בסעיף 28 האמור מלמד דווקא על **מסקנה הפוכה מטענת הסטודנט**, שכן הסעיף קובע כי סטודנט שנעדר מבחינה עקב שירות מילואים של יום אחד אינו זכאי למועד מיוחד; **העניין השני** במסמך נוגע לעניין חוסר האחידות הבולט בבחינה של הסטודנט, לעניין זה אומר כי לא מצאתי בדברים הסבר משכנע, כך גם הן לגבי השימוש בדיאגרמות (ציורים) - **העניין השלישי** והן לגבי השימוש במושגים לא נכונים - **העניין החמישי** שמעלה הסטודנט. אשר לטענות המועלות במסמך באשר לשיחת הטלפון של המרצה - **העניין הרביעי** והעניין השישי, הסטודנט בעצמו מודה כי "ברור לי שפעלתי בניגוד למסמך 'שמירה על טוהר הבחינות' עליו חתמתי בכך שלא שיתפתי פעולה עם המרצה ובחרתי שלא להתמודד עם שאלותיה" והדברים מדברים בעד עצמם.

⁸ כן ראו את שכתבה המרצה בתלונתה: "... חזרנו לשאלה שביקשתי ממנו להסביר, לא ידע אפילו ממה להתחיל. אמרתי לו שייקח כמה דקות ויתקשר אלי כשיהיה מוכן. חשוב לציין שהתחלתי את השיחה באווירה טובה, וידאתי שהוא בבית ושיש לו זמן לשיחה. עברו כמה דקות

את הדברים בכתב (בטרם הדיון), בעל-פה (בעת הדיון) ושוב בכתב (במסגרת השלמת הטיעון לאחר הדיון) לא צלחו. בנקודה זו, בעת הדיון בפני ובהסכמת הצדדים, הצעתי לסטודנט, לפני משורת הדיון, לנסות ולהשיב על שאלות המרצה בנוגע לבחינה שלו על-מנת שיעלה בידיו להפגין את ידיעותיו בנוגע לבחינה ולהראות שלא מדובר במעשה פסול. לצערי, הסטודנט הסתייג ואמר: **"אני מעדיף שלא"** (ראו עמ' 5 לפרוטוקול). אני מכבד את החלטתו אך איני יכול להתעלם ממשמעותה הראייתית לחובתו, בבחינת "דבר לחיזוק". כל שכן, כאשר הסטודנט טוען במהלך הדיון כי לא השיב לשאלות המרצה בבירור הטלפוני בשל תחושותיו הסובייקטיביות כי לא יוכל לשנות את דעתה של המרצה (ראו עמ' 5, 9 לפרוטוקול)⁹ וכי לא ניתנה לו ההזדמנות לעשות כן באותה שיחה (ראו עמ' 8 לפרוטוקול)¹⁰. ניכר כי אלה לא היו פני הדברים וכי הסטודנט בחר במודע לתקוף את הפרוצדורה על פני התמודדות עם השאלות וסיבותיו ברורות¹¹. כל האמור עד כאן בקצירת האומר מלמד כי הקובלת הנכבדה צלחה בהוכחת עמדתה הנחרצת כי לפנינו מעשה העתקה פסול; ואילו הסטודנט, למרבה הצער, לא עמד בנטל להוכיח את צדקת דרכו, לא בשיחת הטלפון ולא בפני. כפועל יוצא מכך, התמונה שלפני מלמדת על **ראיות נסיבתיות משמעותיות המובילות למסקנה חד-משמעית בדבר מעשה פסול של העתקה, וזאת, לדעתי, ללא כל צל של ספק.**

11. סוף דבר כראשיתו, הסטודנט ובאת-כוחו המלומדת לא הצליחו לעורר ולו ספק סביר כי מדובר ב"תשובות אותנטיות" (כנטען בהשלמת הטיעון) וכי לא מדובר בתשובות מועתקות (כטענות המרצה והקובלת הנכבדות) ואין לי אלא לומר כי אני שלם עם קביעתי, בפסקה 9 דעיל, כי **התלונה הוכחה כדבעי** ומצר על כי הסטודנט ובאת-כוחו המלומדת לא צלחו לעורר ולו ספק סביר באשמתו.

ג. שאלת הענישה

12. כאמור, מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנט בהעתקה בבחינה בקורס לאחר קיום דיון הוכחות ארוך וקבלת תגובה מפורטת בכתב (בצירוף מספר ראיות). כעת יש לדון בשאלת העונש ההולם.

13. בטרם אפנה לעמדות שני הצדדים לעניין העונש, אעיר כי גם אני, כמו המרצה הנכבדה, סבור כי הונאה בבחינה מהווה פגיעה בכלל הנבחנים, מעבר לכל הפגיעות האחרות בערכי המשמעת והמוסר. מכאן לעמדות הצדדים.

14. הקובלת הנכבדה מצידה מדגישה כי מדובר בקובלנה המתייחסת להעתקה בתקופה שבה הבחינות מתקיימות באמצעות תוכנת הזום, על כל המשתמע מכך וכי הסטודנטים נדרשים ליושרה ברמה הגבוהה ביותר, בדומה

(הסטודנט) **התקשר, ניסה להסביר, אבל היה ממש לא בכיוון. התכנית שלי הייתה שיסביר לי את הפתרון שלו ואז אשאל אותו מה היה משנה בפתרון אם השאלה הייתה מעט שונה, אבל בסופו של דבר אפילו לא הגענו לזה, הוא לא הצליח להסביר אפילו את הפתרון שמול עיניו. אמרתי לו שהוא טועה ושההסבר שלו שגוי ולא מתאים למה שכתוב בפתרון, התחיל לתקוף שזו לא הדרך לבדוק אם זו עבודה מקורית שלו, שאי אפשר לצפות ששבועיים אחרי הבחינה סטודנט ידע לתאר פתרון".** גם כאן הדברים מדברים בעד עצמם. אוסיף רק כי מצופה מסטודנט לדעת לתאר את הפתרון של המבחן שלו אף יותר משבועיים לאחר מועד הבחינה. אכן, ניכר כי סטודנט המתבקש להסביר את הפתרון של בחינתו שלו, כל שכן במבחן כמותי, יוכל לעשות כן, כאשר הבחינה עצמה לנגד עיניו, אפילו חלפה תקופה של כחצי שנה מאז הבחינה, כל שכן כאשר מדובר בתקופה הרבה יותר קצרה.

⁹בלשוננו: **"בשיחה הייתה לי הרגשה שאני לא יכול לשנות את הדעה שלך"** (עמ' 5 לפרוטוקול).

¹⁰בלשון ב"כ הסטודנט: **"לגבי השיחה, נכון היא התנהלה בצורה לא נעימה, נכון שזה תמיד לא נעים, אבל היא לא נתנה לו הזדמנויות"** (ראו עמ' 8 לפרוטוקול). אעיר כי מדובר ב"עדות שמיעה", שכן מן הסתם הנציגה הנכבדה לא נכחה באותה שיחה. בכל מקרה, איני מקבל את הטענה כי לסטודנט לא ניתנה הזדמנות להשיב לשאלות המרצה, טענה שאף נסתרה בכתובים על ידי הסטודנט עצמו. עוד בהקשר זה אומר כי נוצר אצלי הרושם, עליו גם עמדתי במהלך הדיון עצמו, כי הסטודנט במקום להתעמת עם הטענות המהותיות בחר להפנות אצבע מאשימה כלפי הפרוצדורה ובעיני זה מחדל הרובץ לפתחו (ראו עמ' 8 לפרוטוקול).

¹¹כאמור גם בהערת שוליים 10 סיפה לעיל.

למתבקש ב"מבחני כבוד". לפיכך הקובלת המלומדת רואה במקרה שלפנינו מקרה חמור ועומדת על עונש משמעותי של הרחקה בפועל לסמסטר, עונש מותנה וכמובן על פסילת הקורס. לחלופין, בשל הנסיבות המיוחדות הנוגעות לסטודנט, הקובלת הנכבדה משאירה לשיקול דעת הממונה כי חלף הרחקה בפועל לסמסטר אחד תדחה קבלת התואר של הסטודנט בשנה אחת (שני סמסטרים) למן סיום החובות האקדמיות של הסטודנט.

15. גב' ספיר חיימוף, **הנציגה המלומדת מטעם הסטודנט**, סבורה הייתה בדיון בפני כי אין מקום לענישה במקרה זה ולבטח שלא לענישה בגין הונאה; ואילו הסטודנט עצמו בטיעונים בכתב, שהוגשו מטעמו, מבקש התחשבות לעניין העונש במצבו המיוחד, אשר מטעמי צנעת הפרט, כאמור, לא יפורט כאן.

16. שקלתי את חומרת המעשים מנת חלקו של הסטודנט ואת מצבו המיוחד והלא פשוט, תוך הכרה בענישה המתחייבת בתקנון המשמעת והחלטתי לאמץ באופן מלא את עמדת הקובלת הנכבדה, בשים לב לכך שחלף הרחקה בפועל לסמסטר אחד תדחה קבלת התואר של הסטודנט בשנה אחת.

17. פועל יוצא הנני מטיל על הסטודנט את העונשים הבאים (מן הכבד אל הקל):

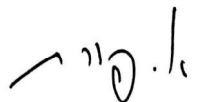
- (1) עיכוב בקבלת התואר למשך שני סמסטרים (8 חודשים), העיכוב ייכנס לתוקפו החל מהיום בו הסטודנט יסיים את כל חובותיו האקדמיים במלואם, ויהיה זכאי לקבל אישור זכאות לתואר.
- (2) הרחקה מהלימודים על-תנאי לצמיתות בגין כל עבירה משמעתית שאינה טכנית ועניינה בהונאה. העונש המותנה יעמוד בתוקפו עד לסיום לימודיו של הסטודנט.
- (3) פסילת הקורס שבמסגרתו בוצעה ההונאה בבחינה.

ד. סוף דבר

18. כאמור, מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנט ולהענישו כאמור בסעיף 17.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמו של הסטודנט או כל פרט מזהה אחר.

זכות ערעור כאמור בסעיף 5 לתקנון המשמעת.

ד"ר אסף פורת
הממונה על המשמעת

that the student who was not active in the course and did not submit any of the homework assignments and also did not take the mid-term exam, received the grade 73, which is above average (with reference to the average see p. 10 of the protocol).¹² Thus the lecturer was very interested in reviewing the Student's written exam file. **The second indication** was the exam itself that speaks for itself and demonstrates wrongful and prohibited activity on the part of the Student, cheating on the exam according to the lecturer. She argued that the Student used **mistaken terms that were not used in the course** (for instance the term "sink") and there was no reason to use them.¹³ In the lecturer's opinion, any student minimally exposed to the course material, certainly a student whose grade on the exam is 73, must be familiar with those terms.¹⁴ The lecturer also argued that **the solving of the exam is not uniform in reference to the quality of the answers** – solutions. The suspicion, which became stronger after carefully checking the exam, caused the lecturer to request a telephone conversation with the Student, a possibility that was determined in advance in the instructions to all of the examinees at the IDC (see clause 6 of the Student's declaration that accompanies every exam). It is noted that the conversation was held approximately two weeks after the exam. This is the **third indication**. In the telephone conversation the honorable lecturer held with the Student, which was intended to get an impression of the Student's knowledge and allow him to contest the suspicions against him and to refute them, unfortunately the Student did not succeed.¹⁵ Till now the honorable lecturer and from here the **Student and his scholarly representative, who insist that this is not a case of a wrongful act on the part of the Student**. The beginning of the

In the words of the lecturer: **"It was strange to me, he did not submit homework assignments and also was not present and did not succeed so well on the exam"** (see p. 3 of the protocol). We will already state that according to the Student he did not turn in the assignment because he already took the course, in his words: **"I was entitled to a special date thus I did not need to submit it"** (see p. 3 of the protocol). My position is that the question of the first indication is insignificant to the question of guilt in light of the additional things (the second and third indications before me). In any

case I refer to section 28 of the Study Regulations that is in footnote 7.

In her complaint the honorable lecturer explained that she came across the term "sink" twice in question 1.2, which the¹³

Student used in order to explain one of the intersections in the graph. **"This is a term that was never defined in the course, and there is no rational reason whatsoever to use it. There is no such thing. The appropriate term that the Student meant was "dominating vertex" – one of the fundamental and central terms in the course."** I will already state here, the Student's representative attempted to explain that **"in reference to the term sink, he studied material from abroad, he translated... when you study from material from abroad where the language is a different language, the translation we did was incorrect. Even if he took from material it does not mean he cheated, the exam was an open book exam he could use material"** (see p. 4 of the protocol). The Student himself: **"I used a lot of materials and really part of them I translated...."** (see p. 5 of the protocol), also see the Student's answer to my specific question concerning

the term "sink" (p. 9 of the protocol) and the Student's statements in his initial response to the suspicion: **"When I prepared for the exam I used a lot of summaries and exercises from other academic institutions and since the exam was an open book exam, I used these materials also during the exam"**. I will immediately state that there is nothing wrong with using these materials. Nonetheless, the position of the lecturer that the Student was supposed to be acquainted with and translate them as concepts is completely acceptable to me. The position of the defense in this context, in my opinion does not hold water.

As stated in footnote 2, this position is 100% acceptable to me.¹⁴

In the lecturer's words during the hearing: **"the conversation only strengthened the suspicion. He did not know how to explain his answer, even in the most basic form. It is like him not knowing how much 1+1 equals. Someone who solves an exam in such a precise manner has to know how to solve the problem, he did not even know the meaning of what he wrote..."** (see p. 2 of the protocol).¹⁵

consistent denial is in the Student's written response to the suspicion against him.¹⁶ To emphasize, the response focuses entirely on the same inquire conversation. The continuation of the denial during the hearing from its beginning, where the Student insists that he did not copy (see p. 1 of the protocol), throughout the hearing (see pp. 5-9 of the protocol) and to the end of the hearing, when the Student's representative emphasized before us that a Student who is not certain of his innocence would not at all want to a disciplinary hearing and instead would want a plea bargain (see p. 11 of the protocol).¹⁷ The end of the denial is in the detailed, clear and scholarly written document which refers to seven appendices which I will briefly refer to now, but I would first like to emphasize that during the hearing I suggested that the Student try to answer the honorable lecturer's questions here and now, because according to him he did not sufficiently do so during the telephone conversation "**which was an unpleasant conversation**" (p. 4 and p. 6 of the protocol). **Unfortunately the student preferred not to accept my offer and for his own reasons** (p. 5 of the protocol) and I will also briefly relate to this now. Till now regarding the hearing before me and the positions of the parties verbally and in writing before the hearing.

7. After the hearing I allowed the Student and his scholarly representative, Ms. Sapir Haimoff, to complete arguments in writing. In this framework, the two, as stated submitted **a detailed, clear and scholarly document, that refer to seven appendices**. In this document the two repeated their consistent stand that the Student **insists his full innocence**. At the end of the document the Student presented personal circumstances that are **unique to him**, known to the parties and to me, which I will not detail in order to preserve his right to privacy and to maintain the anonymity of the disciplinary process. With reference to these circumstances the Student asked that I take them into consideration when imposing the punishment.
8. The same detailed document opens with "**at the Disciplinary Committee that was held on January 18, 2021 it seems that we, the representative on behalf of the Student Union and I, were not successfully convincing in our arguments concerning the main claims against me, which are: a final grade that is higher than expected of a student who did not take an active part during the semester, excessive effort placed on a certain question on the exam, did not cooperate with the lecturer regarding verbal response to the questions on the exam.**" Thus, the Student asked to present arguments in writing and support them with evidence that is in Appendices 1-7, all in order to clarify his position regarding his innocence. I will state here and now that **I carefully read the statements and reviewed all of the evidence in the appendices and I did not find any argument, and even a shred of evidence that creates reasonable doubt regarding the guilt of the Student, which is also ascertained from the same**

¹⁶ In his words, in his initial response to the suspicion: "**in light of my statements in this letter, it is important to me that the Committee understand that I did not cheat during the home exam in the course...**"

¹⁷ It is emphasized that during the hearing I clarified to the Student's representative that I do not agree with this argument (see p. 11 of the protocol). Because also I am not at all certain of what this argument is based upon.

partial evidence that were reviewed by him in his opening remarks in the abovementioned detailed document.¹⁸

9. I attentively listened, read all of the material in the file over and over again, before and after the hearing (including as stated, the response of the Student and the representative on his behalf in continuation of the hearing, in the framework of completion of the arguments in writing), I carefully reviewed all of the evidence presented to me on behalf of the parties in this file and I asked the parties different questions. In the end, **I have come to the conclusion that the complaint about cheating on the exam was proven to the level that is required in disciplinary cases, that refer to severe accusation of cheating on an exam. That is, this complaint was proven beyond reasonable doubt.** Below I will briefly detail what caused me to reach this conclusion (this, directly from everything stated until now both in the text and in the footnotes).
10. There is no doubt that **the Student's exam in the course**, especially when paying attention to the fact that the Student was not active, as stated in paragraph 5 above, raises **reasonable doubt**, and speaks for itself, of a wrongful act on the part of the Student. The suspicion was explained by the learned lecturer, both in writing and verbally, and convinced me; what's more, the attempts of the Student's representative and the Student himself were not successful in challenging the things stated verbally and in writing (see pp. 3-5 of the protocol and the completion of arguments in the written document). The reasonable doubt totally justified the **inquiry telephone call** that was held, which apparently is never pleasant, not for the Student nor for the lecturer, but is necessary and required. And indeed, in direct continuation the lecturer detailed, again in writing and verbally, what transpired during the inquiry call, which in her opinion, only strengthened and confirmed the suspicion, because the Student did not know at all how to explain the things he wrote (see p. 2 of the protocol).¹⁹ Here also the attempts of the Student and his

I would like to note that the document includes 6 issues that relate to "the substantial discussion", in the wording of the ¹⁸ document (the question of guilt) and in the end three paragraphs regarding **the question of punishment. The first issue** presented in the document refers to the Student's claim that he was entitled to a special date for taking the exam, where he refers to Appendix I which is a copy of section 28 of the Study Regulations. Reviewing the said section 28 **actually shows the opposite conclusion than what the Student claimed**, since the section determines that a student who was not present at an exam due to military reserves service for one day is not entitled to a special date. **The second issue** in the document concerns the issue of the conspicuous lack of consistency on the Student's exam. Regarding this I will say that I did not find his explanations to be convincing, also regarding the **use of the diagrams** (drawings) – **the third issue** and regarding **the use of incorrect terms – the fifth issue** that the student raised. As for the claims raised in the document regarding **the telephone conversation with the lecturer – the fourth issue and the sixth issue**, the Student himself admits that "it is clear to me that I acted contrary to the document "maintaining the integrity of exams" which I signed by not cooperating with the lecturer and chose not to cope with the questions", which speaks for itself.

See also the things the lecturer wrote in her complaint: "... we returned to the question I asked him to explain, he ¹⁹ didn't even know how to begin. I told him to take several minutes and to call me when he is ready. It is important to note that I began the conversation in a pleasant, good, atmosphere, I ensured that he was at home and that he has he (the student) called, he attempted to explain, but he was not at all in time for the call. Several minutes passed the right direction. My plan was for him to explain the answer to me and then I would ask him what he would change in the answer if the question was slightly different, but in the end we never reached that, he was unsuccessful in explaining even the answer that was in front of him. I told him that he was mistaken and his explanation was incorrect and does not suit what he wrote in the answer, he began to argue that this was not the

representative, to challenge the issues in writing (before the hearing), orally (during the hearing and again in writing (in the format of completion of arguments following the hearing) were unsuccessful. In this case, during the hearing before me and with the consent of the parties, I recommended to the Student, beyond the letter of the law, to try to answer the lecturer's questions concerning his exam in order for him to demonstrate his knowledge regarding the exam and show that this is not an improper act. Regretfully, the Student objected and stated: **"I prefer not to"** (see p. 5 of the protocol). While I respect his decision, I cannot ignore the evidential significance against him, in the form of "something that strengthens". Moreover, while the Student claims during the hearing that he did not answer the lecturer's questions during the inquiry call because of his subjective feelings that he will not succeed in changing the lecturer's mind (see pp. 5, 9 of the protocol)²⁰ and that he was not given the opportunity to do so during that call (see p. 8 of the protocol).²¹ It is apparent that this is not the case and that the Student consciously chose to confront the procedure instead of coping with the questions and his reasons are obvious.²² All of what has been briefly stated above till now shows that regretfully, he did not meet the burden of proof that shows the justification of his conduct, not in the phone conversation and not before me. Consequently, the picture before me demonstrates that **the significant circumstantial evidence lead to the unequivocal conclusion regarding the wrongful act of cheating, in my opinion without a shadow of a doubt.**

11. **In conclusion**, the Student and his learned representative did not succeed in raising even reasonable doubt that this is a case of "authentic answers" (as claimed in the completion of arguments) and that it is not a case of copied answers (as claimed by the lecturer and the honorable complainant) and I can only say that I am content with my determination, in paragraph 9 above that **the complaint was proven** and unfortunately the Student and his learned representative were not successful in raising reasonable doubt regarding his guilt.

c. The Question of Punishment

way to check if it was his original work, that it is impossible to expect a student to describe the answer two weeks after the exam." Here also the things speak for themselves. I will only add that it is expected of a student to know how to explain the answer on his exam even longer than two weeks after the date of the exam. Indeed, it is evident that a Student who is asked to explain the answer on his exam, especially on a quantitative exam, should be able to do so, when the exam is in front of him, even if 6 months have passed since the exam, particularly when the period that has passed is much shorter.

In his words: **"during the conversation I had the feeling that I could not change her opinion"** (p. 5 of the protocol).²⁰ In the words of the Student's representative: **"regarding the conversation, it is true that it was held in an unpleasant manner, it is true that it is never pleasant, but she did not give him a chance"** (see p. 8 of the protocol). I will note that this is a case of "hearsay", because obviously the honorable representative was not present on the call. In any case, I do not accept the argument that the Student was not given the opportunity to answer the lecturer's questions, a claim that was contradicted by the Student himself in his written statements. Also in this context I will state that I have the impression which I expressed during the hearing itself, instead of confronting the substantive allegations the Student chose to point an accusing finger at the procedure and in my opinion, this is an oversight (see p. 8 of the protocol).
As stated also in footnote 10 above.²²

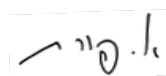
12. As stated, I have decided to convict the Student of cheating on an exam in the course after conducting a lengthy evidentiary hearing and receiving a detailed written response (along with some evidence). Now it is time to discuss the question of the appropriate punishment.
13. Before I refer to the positions of the parties regarding the punishment, I would like to point out that I also, like the esteemed lecturer, believe that cheating on an exam constitutes a violation of all examinees, in addition to all the other violations of the values of discipline and morals. Now to the positions of the parties.
14. **The honorable complainant**, on her part emphasized that this is a complaint that relates to cheating during a period in which exams are administered through the Zoom application, with all of its implications and the students are required to display honesty at the highest level, like that required in "honor tests". Thus the learned complainant believes that the case before us is a severe incident and requests significant punishment of suspension for one semester, conditional punishment and of course disqualification of the course. Alternatively, due to the unique circumstances of the student, the honorable complainant leaves the alternative of postponement of receipt of the student's degree for one year (two semesters) from the completion of all academic requirements of the Student, instead of suspension from studies for one semester, to the discretion of the disciplinary officer.
15. Ms. Sapir Haimoff, **the learned representative on behalf of the Student**, was of the opinion during the hearing before me that punishment is not appropriate in this case and certainly not for cheating; and the Student himself in his written arguments, asked to take into consideration his unique circumstances for the issue of punishment, which for reasons of the right to privacy, will not be detailed herein.
16. I took into consideration the severity of the acts of the Student and his unique and complex circumstances,
17. Consequently I am imposing the following punishment on the Student (from severe to lenient)
 - (1) **Postponement of receiving his degree for two semesters (8 months); the postponement will take effect starting from the date the Student has completed all of his academic requirements in full and will be entitled to receive confirmation of entitlement to his degree.**
 - (2) **Conditional suspension from studies for eternity for any disciplinary offense which is not technical and concerns deceit. The conditional punishment will remain valid until the completion of the Student's studies.**
 - (3) **Disqualification of the course in which cheating on the exam was committed.**

d. Conclusion

18. As stated, I decided to convict the Student with reference to the complaint and impose the punishment as stated in paragraph 17.

This decision shall be publicized without naming the Student or providing any other identifying detail.

The right to appeal is according to section 5 of the Disciplinary Regulations.

Dr. Assaf Porat
Disciplinary Officer